

מסכת בבא מציעא

פרק א' שנים אוחזין	<p>[א] שנים אוחזין בטלית, זה אומר כולה שלי וזה אומר חציה שלי: [ב] היו שנים רוכבין על גבי בהמה או שהיה אחד רוכב ואחד מנהיג, בזמן שהם מודים או שיש להן עדים: [ג] היה רוכב על גבי בהמה וראה את המציאה: [ד] ראה את המציאה ונפל עליה ובא אחר והחזיק בה, ראה אותן רצין אחר מציאה אחר צבי שבור אחר גזלות שלא פרחו, היה צבי רץ כדרכו או שהיו גזלות מפריחין: [ה] הרי אלו שלו, הרי אלו שלהן: [ו] מצא שטרי חוב, דברי רבי מאיר, וחכמים אומרים: [ז] כתובים היו ונמלך עליהם שלא לתנם: [ח] וכל מעשה בית דין הרי זה יחזיר, יש סימן, רבן שמעון בן גמליאל אומר, צא שטר בין שטרותיו ואינו יודע מה טיבו:</p>
פרק ב' אלו מציאות	<p>[א] אלו מציאות שלו, דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר, רבי שמעון בן אלעזר אומר: [ב] ואלו חייב להכריז: [ג] ספק אם נאבד, מצא כלי באשפה, מצא בגל ובכותל ישן, מצא בכותל חדש, בתוך הבית: [ד] מצא בחנות, הלוקח פירות מחבירו או ששלח לו חבירו פירות: [ה] למה יצאת השמלה: [ו] ועד מתי חייב להכריז, דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר: [ז] אמר את האבדה ולא אמר סימניה, והרמאי, כל דבר שעושה ואוכל, מה יהא בדמים – רבי טרפון אומר, רבי עקיבא אומר: [ח] מצא ספרים, מצא כסות, כלי כסף וכלי נחושת, כלי זהב וכלי זכוכית, מצא שק או קופה: [ט] איזו היא אבדה, החזירה וברחה החזירה וברחה, היה בטל מסלע: [י] מקומות אחרות, אביו אומר, פרק וטען פרק וטען אפילו ארבעה וחמשה פעמים, מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לטעון – רבי שמעון אומר, רבי יוסי הגלילי אומר: [יא] סדר עדיפות באבדות – אבדתו אבדתי אביו, אבדתו אבדתי רבו, אבדת אביו אבדתי רבו, משאוי – היה אביו ורבו נושאין משאוי, בבית השבי:</p>
פרק ג' המפקיד	<p>[א] המפקיד אצל חבירו בהמה או כלים ונגנבו או שאבדו, נמצא הגנב, טבח ומכר, למי משלם, נשבע ולא רצה לשלם – נמצא הגנב, טבח ומכר, למי משלם: [ב] השוכר פרה מחבירו והשאלה לאחר ומתה כדרכה, א"ר יוסי: [ג] אמר לשנים גזלתי לאחד מכם מנה ואיני יודע איזה מכם או אביו של אחד מכם הפקיד לי מנה ואיני יודע איזה הוא: [ד] שנים שהפקידו אצל אחד זה מנה וזה מאתים, אמר רבי יוסי: [ה] וכן שני כלים אחד יפה מנה ואחד יפה אלף זוז, אמר רבי יוסי: [ו] המפקיד פירות אצל חבירו, רבן שמעון בן גמליאל אומר: [ז] המפקיד פירות אצל חבירו, לחטין ולאורז, לשעורין ולדוחן, לכוסמין ולזרע פשתן, אמר רבי יוחנן בן נורי, רבי יהודה אומר: [ח] יין, רבי יהודה אומר, שמן, אם היה שמן מזוקק, אם היו קנקנים ישנים, רבי יהודה אומר: [ט] המפקיד חבית אצל חבירו, אם מתוך ידו נשברה, אם משהניחה נשברה, יחדו לה הבעלים מקום: [י] המפקיד מעות אצל חברו: [יא] המפקיד מעות אצל שולחני – אם צרוין, מותרין, אצל בעל הבית, דברי רבי מאיר, רבי יהודה אומר: [יב] השולח יד בפקדון – בית שמאי אומרים, ובית הלל אומרים, רבי עקיבא אומר, החושב לשלוח יד בפקדון – בית שמאי אומרים, ובית הלל אומרים:</p>
פרק ד' הזהב	<p>[א] זהב וכסף, נחושת וכסף, המטלטלין קונים המטבע, זה הכלל: [ב] משך הפרות, נתן המעות, רבי שמעון אומר: [ג] דין של אונאה, עד מתי מותר להחזיר, הורה רבי טרפון בלוד: [ד] When Does Onaah Apply, רבי יהודה אומר, מי שהוטל עליו ידו על העליונה: [ה] כמה תהא הסלע חסרה ולא יהא בה אונאה – ר"מ אומר, רבי יהודה אומר, ר' שמעון אומר: [ו] עד מתי מותר להחזיר – בכרכים, אם היה מכירה: [ז] The Minimum Amounts, חמש פרוטות הן: [ח] אכילה – חמשה חומשין הן: [ט] עבדים, שטרות, קרקעות, וההקדשות – רבי שמעון אומר, רבי יהודה אומר: [י] אונאת דברים: [יא] מערבין שאסור, מי שנתערב מים ביינו: [יב] מערבין שמותר, רבי יהודה אומר, וחכמים מתירין, וחכמים אומרים, דברי אבא שאול, וחכמים, מפרכסין:</p>
פרק ה' איזהו נשך	<p>[א] איזהו נשך, ואיזהו תרביית: [ב] המלוה את חבירו, מרבין על השכר ואין מרבין על המכר, השכיר לו את חצרו ואמר לו, מכר לו את שדהו ואמר לו: [ג] מכר לו את השדה ונתן לו מקצת דמים ואמר לו, הלוהו על שדהו ואמר לו: [ד] עיסקא עם חנוני, עיסקא עם בהמות: [ה] שמין פרה וחמור וכל דבר שהוא עושה ואוכל למחצה, רבן שמעון בן גמליאל אומר: [ו] אין מקבלין צאן ברזל מישראל, אבל מקבלין צאן ברזל מן העכו"ם:</p>

<p>[ז] אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער, היה הוא תחלה לקוצרים, רבי יוסי אומר, וחכמים, ופוסק עמו כשער הגבוה, רבי יהודה אומר:</p> <p>[ח] מלוה אדם את אריסיו חטין בחטין, שהיה רבן גמליאל מלוה את אריסיו חטין בחטין לזרע:</p> <p>[ט] לא יאמר אדם לחבירו, אבל אומר לו, וכן היה הלל אומר:</p> <p>[י] אומר אדם לחבירו, ולא יאמר לו, חרש עמי בגריד ואני אחרש עמך ברביעה, יש רבית מוקדמת ויש רבית מאוחרת כיצד, רבי שמעון אומר:</p> <p>[יא] ואלו עוברין בלא תעשה, וחכמים אומרים, הלאוין:</p>	
<p>[א] השוכר את האומנין והטעו זה את זה, שכן עובדים לדבר אבד:</p> <p>[ב] השוכר את האומנין וחזרו בהן, אם בעל הבית חוזר בו, כל המשנה, וכל החוזר בו:</p> <p>[ג] השוכר את החמור, השוכר את החמור והבריקה Blind או שנעשית אנגריא King took it, מתה או נשברה, השוכר את החמור להוליכה בהר והוליכה בבקעה, להוליכה בבקעה והוליכה בהר:</p> <p>[ד] השוכר את הפרה לחרוש בהר וחרש בבקעה, בבקעה וחרש בהר:</p> <p>[ה] השוכר את החמור להביא עליה חטים, וכמה יוסיף על משאו ויהא חייב, סומכוס אומר משום רבי מאיר:</p> <p>[ו] כל האומנין שומרי שכר הן:</p> <p>[ז] הלוהו על המשכון, רבי יהודה אומר, אבא שאול אומר:</p> <p>[ח] המעביר חבית ממקום למקום ושברה, ר' אליעזר אומר:</p>	<p>פרק ו' השוכר</p>
<p>[א] השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב, מעשה ברבי יוחנן בן מתאי, רבן שמעון בן גמליאל אומר:</p> <p>[ב] ואלו אוכלין מן התורה, ואלו שאין אוכלין:</p> <p>[ג] איזה עבודה נותן לו הזכים לאכול, רבי יוסי בר' יהודה אומר:</p> <p>[ד] היה עושה בתאנים, וכולן לא אמרו אלא בשעת מלאכה:</p> <p>[ה] עד כמה הוא יכול לאכול, ר' אלעזר חסמא אומר, וחכמים:</p> <p>[ו] לקצוץ למי שיש בהן דעת, למי שאין בהן דעת, אבל אינו קוצץ:</p> <p>[ז] השוכר את הפועלים לעשות בנטע רבעי שלו, נתפרסו עיגוליו נתפתחו חביותיו:</p> <p>[ח] שומרי פרות, ארבעה שומרין הן, דינים של הד' שומרים:</p> <p>[ט] מהו אונס – זאב, רבי יהודה אומר, כלב, ידוע הבבלי אומר משום ר' מאיר, להסטם, הארי והדוב והנמר והברדלס והנחש, אימתי אונס:</p> <p>[י] מתה כדרכה, נפלה, מתנה השומר:</p> <p>[יא] כל המתנה על מה שכתוב בתורה, וכל תנאי שיש מעשה בתחלתו:</p>	<p>פרק ז' השוכר של האומנין</p>
<p>[א] השואל את הפרה:</p> <p>[ב] חייב – השואל את הפרה, פטור, יחלוקן:</p> <p>[ג] שלחה – השואל את הפרה, אמר לו השואל, או שאמר לו המשאיל:</p> <p>[ד] מחלוקת על עובר, שני עבדים שתי שדות, המוכר אומר, זה אומר גדול זה אומר קטן, זה אומר איני יודע זה אומר איני יודע:</p> <p>[ה] המוכר זיתיו לעצים, עשו רביעית לסאה, שטף נהר זיתיו ונתנם לתוך שדה חבירו:</p> <p>[ו] המשכיר בית לחבירו בימות הגשמים, בימות החמה, ובכרכים, ובחנויות, רבן שמעון בן גמליאל אומר:</p> <p>[ז] המשכיר בית לחבירו, הזבל:</p> <p>[ח] המשכיר בית לחבירו לשנה, השכיר לו לחדשים, מעשה בצפורי:</p> <p>[ט] המשכיר בית לחבירו ונפל:</p>	<p>פרק ח' השואל</p>
<p>[א] המקבל שדה מחבירו, מה חולקין:</p> <p>[ב] המקבל שדה מחבירו והיא בית השלחין או בית האילן:</p> <p>[ג] המקבל שדה מחבירו והובירה:</p> <p>[ד] המקבל שדה מחבירו ולא רצה לנכש:</p> <p>[ה] המקבל שדה מחבירו ולא עשתה, אמר רבי יהודה:</p> <p>[ו] המקבל שדה מחבירו ואכלה חגב או נשדפה, רבי יהודה אומר:</p> <p>[ז] המקבל שדה מחבירו בעשרת כור חטים לשנה, היו חטיה יפות:</p> <p>[ח] המקבל שדה מחבירו לזרעה שעורים, רבן שמעון בן גמליאל, תבואה וקטנית, רבן שמעון בן גמליאל:</p> <p>[ט] המקבל שדה מחבירו לשנים מועטות, קבלה הימנו לשבע שנים:</p> <p>[י] המקבל שדה מחבירו לשבוע אחת בשבע מאות זוז, קבלה הימנו שבע שנים בשבע מאות זוז:</p> <p>[יא] החיוב לשלם השכיר, שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוע:</p> <p>[יב] מי נחשב השכיר, אימתי, נשבע ונוטל, גר תושב:</p> <p>[יג] הגיע זמן ולא פרעו, היה לו שני כלים, רבן שמעון בן גמליאל אומר, אלמנה, החובל את הרחים:</p>	<p>פרק ט' המקבל</p>
<p>[א] הבית והעליה של שנים שנפלו:</p> <p>[ב] הבית והעליה של שנים נפחתה העליה ואין בעל הבית רוצה לתקן, רבי יוסי אומר:</p> <p>[ג] הבית והעליה של שנים שנפלו, רבי יהודה אומר:</p> <p>[ד] וכן בית הבד שהוא בנוי בסלע וגנה אחת על גביו ונפחת, הכולל והאילן שנפלו לרשות הרבים והזיקו:</p> <p>[ה] מי שהיה כותלו סמוך לגנת חבירו ונפל, השוכר את הפועל לעשות עמו בתבן ובקש, עבודה ברשות הרבים – המוציא זבל לרשות הרבים, הבונה ברשות הרבים, רבן שמעון בן גמליאל אומר:</p> <p>[ו] שתי גנות זו על גב זו והירק בינתים – רבי מאיר אומר, רבי יהודה אומר, אמר רבי מאיר, אמר רבי יהודה, אמר רבי מאיר, אמר רבי שמעון:</p>	<p>פרק י' הבית והעליה</p>